

Číslo 4.
Prosinec 2021

Zpravodaj občanů Boleradic

Rekonstrukce chodníku k areálu družstva

Překládka chodníku u kostela

Restaurovaný pomník V. I. Nikitěnka

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, milí čtenáři, tyto řádky píšu v přestávkách mezi úklidem sněhu. Letos nás zavalil hojně ještě před koncem roku a zejména malí tak s nadšením vyrazili do závějí, na sánky a boby, stavět sněhuláky. Oblíbené sánkařské dráhy a trati opět nabyly svůj tvar, vždyť naše obec skýtá tolik maličkých svahů, zákrut a kopečků, které by nám jiná rovinatá sídla mohla jen závidět! Pohled na rozesmáté dětské tváře, nezdolný optimismus a prostou radost pak může být inspirací nám „dospělým“, jak čelit chmurným vyhlídkám, kterými nás (snad se to tak nezdá jen mně) ve zvýšené míře masírují média a zprávy.

Přejme dětem, ať sněhu v letošní zimě užijí hojně, všem ostatním pak klidné prožití závěru roku, radostné vánoce a zdraví a naději v roce příštím.

Antonín Vejvančický
starosta

P. S. Materiál na obálku Polehradu tentokrát opět dodal pan Jiří Víteček, za což mu tímto srdečně děkujeme. Nabízí nám pohled na svaté Cyrila a Metoděje z poněkud netradiční perspektivy, z míst, odkud člověk běžným okem tuto scenérii neobsáhne. Zároveň nám záběr umožňuje nahlédnout světce jako dva maličké poutníky v majestátní a nádherné krajině, která naši obec obklopuje.

Zprávy z radnice

Co je nového?

Došlo k výběru zhotovitele sjezdu ze sběrného dvora, vítězná společnost se smluvně zavázala k realizaci do 30. 3. 2022. Byla dokončena rekonstrukce více než 200 m chodníku a zpevnění svahu k areálu družstva, proběhla překládka chodníku u kostela a školy, zde je dojednána finanční spoluúčast stavebníků na rekonstrukci ve výši odpovídající opravovaným úsekům a dalším úpravám souvisejícím např. s vjezdy do nemovitostí či doplněním obrub. Došlo též k terénním úpravám svahu mezi nemovitostí paní Otýpkové a sušárnou u stadionu, kde dlouhodobě hrozil sesuv erozí narušeného svahu na obecním pozemku. Probíhá úklid stavebního materiálu (cihel) z rekonstrukce hřbitovní zdi, dokončujeme stavby nových sběrných hnízd na tříděný odpad na hřbitově. Do konce roku též budou zahájeny práce na obnově stezek na Pasekách. V základní a mateřské škole jsme při letošních úpravách zjistili, že stávající únikové cesty z prostor nové třídy MŠ nesplňují požadavky požární bezpečnosti, bude tedy nutné dobudovat v prostoru nové požární schodiště. Toto bude nutné i pro případné zbudování nové půdní vestavby – celá přístavba MŠ musí být samostatným požárním úsekem, jinak stavba

jakéhokoliv nového podlaží či půdní vestavby ve škole nebude z pohledu HZS povolena. Výstavba sítě optického vlákna v obci by měla dle posledních informací proběhnout na jaře příštího roku, do přípravy některých prokopů se firma možná pustí už v zimě. Dle plánu probíhá projekce kanalizace, u projektu výstavby ve Vorlíčkách řešíme s VaKem budoucí připojení na vodovod tak, aby splňoval parametry pro požární zásah a zároveň aby se vyřešilo problematické zásobování úseku v lokalitě, kde jsou dlouhodobě problémy s tlakem. Z důvodu zvyšujících se cen energií jsme také přistoupili ke zpracování pasportu veřejného osvětlení a zařídění komunikací, které jsou nutné pro budoucí výměnu VO u krajských komunikací. Zde jsou velmi vysoké a rostoucí nejen náklady za energie samotné, ale též za údržbu zastaralého zařízení. Případná výměna (ať s pomocí dotace či vlastními prostředky) by pomohla obci ušetřit peníze. Na výměnu se momentálně zpracovává projekt, který je pro toto nutný. V říjnu též proběhlo dílčí přezkoumání hospodaření městyse krajským úřadem, nebyly shledány chyby ani nedostatky.

Antonín Vejvančický
starosta

Vítání občanů

Epidemiologická situace v posledních letech nám poněkud zkomplikovala tradiční vítání nejmenších obyvatel naší obce, nových přírůstků do našeho společenství. Při představě, že bychom při dalším odsouvání této společenské události mohli také jednoho dne vítat nezvedené výrostky (nemohu se

ubránit vzpomínce na večerníčkové uličníky Horáčka s Pažoutem, kteří už jako dospělí chlapi s pivem stále seděli v lavicích 3. B) a děvčata na prahu puberty, jsme se tedy rozhodli tento obřad dále neodsouvat. Jedné listopadové neděle se nás tak v obřadní síni sešla celá řada – dětí, rodičů, babiček

a dědečků, a na několik etap jsme obsáhli přivítání do života všech capartů. Všem přejeme jen to nejlepší – ať svým rodičům dělají jen radost!

Zvláštní poděkování pak patří kolektivu učitelek a žáků naší MŠ a ZŠ, kteří se skvěle zhostili kulturní části programu.

Antonín Vejvančický
starosta

Odpadové hospodářství

Dne 1. 1. 2021 vešel v platnost nový zákon o odpadovém hospodářství. Základní sazba za uložení tuny odpadu na skládku v r. 2020 činila 500,- Kč, tato částka se však bude průběžně výrazně navyšovat až na 1850,- Kč v r. 2029 (**viz tabulka č. 1**)

Cílem je postupný úplný zákaz ukládání využitelných odpadů na skládky.

Další tabulka (**Příloha č. 12 k zákonu**) zobrazuje možnost získání slev, které bude moci obec uplatňovat v případě plnění váhového kritéria množství odpadu na 1 obyvatele v tunách, toto množství však s rostoucím poplatkem každým rokem klesá.

Jak jsme na tom momentálně my? V r. 2020 jsme vyprodukovali cca 285 t v kategoriích 200301 (směsný komunální odpad) a 200307 (objemný odpad), kterých se problematika týká. Slevu můžeme tedy v tomto roce uplatnit do **200 kg** na obyvatele. Naše produkce těchto typů odpadu na obyv. v r. 2020 byla však **315 kg/obyv.**, v letošním roce je prozatím situace podobná. Pro srovnání s okolními obcemi - např. Šitbořice ve stejném roce vyprodukovaly 315 t netříděných (včetně objemných) odpadů, tedy asi 153 kg/obyv. Některé obce jsou na tom hůře a jiné lépe. Primárně jde o to snížit produkci netříděných odpadů na minimum, házet do popelnic a kontejnerů na komunál a objemný odpad co nejméně netříděného odpadu.

Náš poplatek vyjma slev pro děti a seniory činí v současné době 500,-Kč/obyv./rok. V r. 2020 jsme vybrali 454.000,- Kč. Celkové náklady na odpadové hospodářství ovšem činily cca 750.000,- Kč, výraznou část tedy

doplácí obec a s ohledem na přísnou legislativu náklady budou pravděpodobně stejně výrazně narůstat. Taktéž naše svozová firma od nového roku navyšuje poplatky za skládkování a na toto musíme reagovat.

Z tohoto důvodu jsme bohužel nuceni poprvé od roku 2009 přistoupit k navýšení poplatku za odpady, neboť náklady na odpadové hospodářství (podobně jako jiné životní náklady) rostou a růst budou. Poplatek za občana a rok se tedy v příštím roce zvyšují o **200,- Kč/obyv.**, přičemž zachovány zůstávají snížené sazby pro děti a samostatně žijící seniory. Poplatek tak v roce 2022 bude činit **700,- Kč/obyv.**, resp. **500,- Kč/obyv.** zvýhodněný poplatek.

Zároveň ale budeme zvažovat i jiné možnosti, jak postupem času ještě více redukovat produkci netříděného komunálního odpadu. Jako možné cesty se nabízejí např. nový svozový systém, který dnes může zajistit zvážení množství odpadu přímo u jednotlivých nemovitostí a tím občany vlastní aktivní účastí motivovat k šetrnějšímu nakládání s odpady. Zvážíme též distribuci kontejnerů na bioodpad a jejich svoz, neboť nemalou část podílu komunálního odpadu u nás stále ještě tvoří biologický odpad ze zahrad, který v komunálním odpadu končit nemusí a nemá.

Samozřejmě jsme si vědomi rizik, která sebou změna systému nese, a případné kroky budeme pečlivě zvažovat. Na základě výše uvedeného je ale zřejmé, že se současným systémem je třeba něco dělat. Na prvním místě je nezbytný apel na každého z nás, abychom přemýšleli o tom, kde případně můžeme mít rezervy, a zda do popelnic a na

sběrný dvůr nevyhazujeme věci, které tam nemají co dělat a dají se třídit.

Děkuji za pochopení.

Antonín Vejvančický
starosta

tabulka č. 1

1. Sazba pro jednotlivé dílčí základy poplatku za ukládání odpadů na skládku (v Kč/t)

Dílčí základ poplatku za ukládání	Poplatkové období v roce									
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030 a dále
využitelných odpadů ^{*)}	800	900	1000	1250	1500	1600	1700	1800	1850	1850
zbytkových odpadů	500	500	500	500	500	600	600	700	700	800
nebezpečných odpadů	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000
vybraných technologických odpadů	45	45	45	45	45	45	45	45	45	45
sanačních odpadů	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000

^{*)} podle § 40 odst. 1.

Příloha č. 12 k zákonu

Příloha č. 12 k zákonu:

Celkové množství odpadů, na které se vztahuje v kalendářním roce výjimka pro zařazení do dílčího základu poplatku, se vypočte jako násobek počtu obyvatel obce uvedeného v bilanci obyvatel České republiky zpracované Českým statistickým úřadem k 1. lednu kalendářního roku bezprostředně předcházejícího poplatkovému období a množství odpadů na jednoho obyvatele uvedeného v následující tabulce pro kalendářní rok, ve kterém nastane poplatkové období.

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029
Množství odpadu na 1 obyvatele v tunách	0,2	0,19	0,18	0,17	0,16	0,15	0,14	0,13	0,12

Vážení vlastníci a uživatelé pozemků,

dovolu, abychom vás upozornili na nutnost dodržení zákona č. 458/2000 Sb. (energetický zákon) a povinností, které z něj plynou. Na základě tohoto zákona a dle platných norem (PNE 33 0000-6, PNE 33 3300, PNE 33 3301, PNE 33 3302) vás žádáme o odstranění dřevin ohrožujících bezpečný a spolehlivý provoz elektrického distribučního zařízení. Odstranění, prosíme, proveďte podle níže uvedeného výpisu z předpisů tak, aby byla dodržena maximální výška porostu.

Ochranné pásmo je vymezeno vzdáleností od krajního vodiče a je různé pro jednotlivé napěťové hladiny:

Hladiny napětí (VN)	Ochranné pásmo	Výška porostu
Nadzemní vedení napětí od 1 kV do 35 kV	7 m od krajního vodiče	maximálně 3 m
Nadzemní vedení napětí nad 35 kV do 110 kV včetně	12 m od krajního vodiče	maximálně 3 m
Podzemní vedení do napětí 110 kV včetně	1 m od krajního kabelu	nesmí být žádný porost

Zákon a normy rovněž určují minimální vzdálenost porostu od vedení, kterou je nutné dodržet, a bezpečnou vzdálenost pro práci takto:

Hladiny napětí	Bezpečná vzdálenost pro práci	Vzdálenost porostu od vedení
Vedení NN nízké napětí (400/230 V)	1 m od vedení	alespoň 2 m
Vedení VN vysoké napětí (22 kV)	2 m od vedení	alespoň 3,5 m
Vedení VVN velmi vysoké napětí (110 kV)	3 m od vedení	alespoň 4,5 m

V lesních průsečích jsou vlastníci či uživatelé pozemků povinni umožnit zaměstnancům společnosti EG.D, a.s., nebo touto společností zmocněným zhotovitelům udržovat volný pruh pozemku o šířce 4 m po jedné straně základů podpěrných bodů (sloupů) nadzemního vedení.

V případě, že při odstranění porostu v blízkosti vedení nemůže být bezpečná vzdálenost pro práci dodržena a bezpečnost osob, technický stav vedení nebo jeho provoz by mohly být ohroženy, mohou být práce prováděny pouze se souhlasem společnosti EG.D, a.s., a to za podmínek pro tuto práci stanovených.

Pokud stav stromů nebude odpovídat výše uvedeným podmínkám, osloví vás zástupce EG.D, a.s., formou dopisu, ve kterém budou uvedeny informace o provedení odstranění a ořezu dřevin na náklady EG.D, a.s.

Vlastník či uživatel nemovitosti, který neprovede ořez a odklizení dřevin, je povinen výkon činnosti v ochranném pásmu provozovateli distribuční soustavy umožnit. V opačném případě, na základě zjištění porušení právních předpisů, může Energetický regulační úřad udělit vlastníkům či uživatelům nemovitosti pokutu.

Odstranění a ořez dřevin provádějte, prosím, průběžně.

Pro případné další informace volejte **Nonstop linku EG.D 800 22 55 77**, nebo navštivte www.egd.cz.

Ze života obce

Putování za stromy svobody

Dne 19. listopadu se žáci naší školy vydali na putování za „**stromy svobody**“ (byli rozhlasem zváni i občané). Byla to akce, která si touto formou připomněla **Den válečných veteránů** (11. 11.). Od pomníku 1. sv. války, kde jsme si připomněli oběti této **velké války**, se žáci vydali za „**stromy svobody**“.

Jsou to především lípy – symboly svobody a míru, náš **národní strom**. Vysazovaly se při různých významných událostech a výročí v průběhu „životu obce“.

LÍPA SRDČITÁ (také *Malolistá, Řapíkatá, Obecná, Velkolistá*)

- mohutný medonosný strom
- léčivé účinky květu a listu
- dřevo velmi ceněné
- lípy rostou i sta let – **památné lípy** (v Čechách i na Moravě) – 550, 600, 700 let

U stromů se žáci dozvěděli základní údaje, zavěsili u všech trikoloru (fáborky v národních barvách) a zazpívali národní hymnu (u č. 3).

A které stromy to jsou?

Č. 1. LÍPA PRO VETERÁNY

Vysazena v roce 2011 školou za účasti našeho veterána novodobé války v bývalé Jugoslávii v 90. letech 20. stol., podplukovníka v záloze pana Drahošíra Hausnera. Roste tedy 10 let, text na pamětní desce:

DNE 11. 11. 2011 V 11,11 HODIN BYLA SLAVNOSTNĚ VYSAZENA TATO LÍPA JAKO SYMBOL UCTĚNÍ PAMÁTKY A VZPOMÍNKA NA VETERÁNY VŠECH VÁLEK A VÁLEČNÝCH KONFLIKTŮ, KTERÍ SE ZASLOUŽILI O NAŠÍ SVOBODU A ŽIVOT V MÍRU. „VĚRNOST ZA VĚRNOST“.

Č. 2. LÍPA SVOBODY

Roste u pomníku RA, kde je napsáno:

NAŠIM OSVOBODITELŮM VDĚČNÍ
OBČANÉ 17. 4. 1945

V roce 1945 zde bylo pohřbeno 27 Rudoarmějců, kteří padli při osvobození naší obce. A tak na památku těchto obětí, připomínku konce fašistické nadvlády a ukončení 2. sv. války v roce 1945 byl vysazen tento strom, již je to mohutný strom. Roste tedy 76 let.

Č. 3. LÍPA SVOBODY (mladá)

Roste u historického lisu a byla vysazena před 3 lety k 100. výročí vzniku Československa v roce 2018 školou. Žáci ve třech národních barvách (oblečení bylo v těchto barvách), zde ztvárnili naši státní vlajku a zazpívali naši státní hymnu.

Č. 4. VČELAŘSKÁ LÍPA (není lípou svobody)

Roste na „plácku“ u zastávky autobusu. Byla vysazena včelaři v roce 1987 při **Včelařském dnu** na paměť založení Včelařského spolku v Boleradicích v roce 1928. Víme, že lípa je medonosný strom a včeličky jej obzvlášť vyhledávají. Roste tedy 34 let.

Č. 5. PAMĚTNÍ LÍPA (roste skryta na „paloučku“ u hřbitova)

Byla vysazena také před 3 roky, při příležitosti 100. výročí vzniku Československa – **první republiky** v roce 2018 organizací Techsport. A protože první republika byla složena z 3. územních celků: Čechy, Morava a Slezsko + Slovensko + Podkarpatská Rus, vysadil Techsport ve stejnou dobu i **pamětní lípu** u sousedí Cyrila a Metoděje a v Helenčině údolí.

Č. 6. PAMÁTNÝ STROM (tentokrát ne lípa, ale oskeruše)

Roste kousek od pamětní lípy, také na „paloučku“ u hřbitova. Byl vysazen v roce 2004 u příležitosti vstupu České republiky do Evropské unie. Roste tedy 17 let.

Naše putování jsme zakončili na hřbitově u hrobu našeho občana, **veterána** novodobé války, z vojenské mise v Jugoslávii v rámci NATO, kde zuřila občanská válka v 90. letech 20. stol. podplukovníka v záloze pana

Drahomíra Hausnera (30. 8. 1963 – 24. 4. 2015). Zasloužil se o to, aby se **Den válečných veteránů** (11. 11.) připomínal i v Boleradicích. Čest jeho památce!

Je důležité si připomínat významné události z naší historie a života našich předků. A s tím jsou spojeny i tyto stromy, kolem kterých chodíme. Mějme je rády a važme si jich.

Pavel Kabela

Putování po muzeích našeho regionu

Muzeum Krumvíř

Jak titlek napovídá, v dalším putování po muzeích našeho kraje zavítáme do Krumvíře. Působí tam velmi aktivní Spolek PRO MUZEUM, který svou činností a prací přispívá k poznávání místních bohatých tradic a historie. O rozhovor jsem požádal paní Věru Colledani, která je duší celého spolku.

Jak to vlastně tenkrát bylo, když jste se rozhodli založit váš spolek?

Oproti jiným muzeím v okolí jsme vznikli docela nedávno. Když v roce 2009 připravovala Marie Šebestová a Štěpánka Ledahudcová v sále obecního úřadu výstavu krojů a krojových součástí, přidala jsem se k nim se svojí sbírkou historických fotografií. Slovo dalo slovo, připojila se i Věra Vašíčková, a v srpnu téhož roku vzniklo občanské sdružení Spolek pro muzeum. Ve svých hlavních cílech navazovalo na již poválečné snahy založit v obci stálé muzeum. Prozatím nebyla k dispozici vhodná budova, a tak členky Spolku pořádaly nejrůznější kulturní a společenské akce – výstavy, koncerty, advent, ale také akce vícedenní jako byl Sjezd rodáků, vzpomínkové setkání Krumvíř válečný, Oslny 100. let vzniku samostatného státu, Otevírání lázeňské sezony nebo jeden z ročníků folklorního festivalu Kraj beze stínu.

Muzeum v Krumvíři

Další zvědavá otázka: a co budova muzea?

Vhodnou budovu se podařilo díky snaze OÚ v Krumvíři zakoupit v roce 2012 a přesto, že v té době ještě nebyl Spolek jejím majitelem, v listopadu se muzeum slavnostně otevřelo. Ihned bylo jasné, že budova postavená většinou z nepálených cihel, ale s trámovými stropy a původními podlahami, bude potřebovat rozsáhlou rekonstrukci.

Nejdříve se prostory upravovaly tak, aby mohly sloužit k plánovaným akcím. A začal kolotoč shánění dotací, který se i po téměř deseti letech nezastavil.

Po odchodu Marie Šebestové z řad členek Spolku, nastoupil první oficiální zaměstnanec - paní Oksana Mandelíková. S jejím elánem a pracovitostí dostávalo muzeum zcela konkrétní obrysy. Členská základna se rozšiřovala a díky příchodu

Dagmar Urbanové se začaly pořádat akce menšího rozsahu, zaměřené více na děti. V létě se uskutečňovaly „přímuzejní“ týdenní tábory. Přitom všem se opravovalo, vyklízelo, uklízelo. Pomocí další členky Ireny Buchtové se obnovila výroba tradičního obřadního pečiva – pégen, které již neodmyslitelně patří k muzeu. Ludmila Foretníková se pak ujala mj. funkce průvodce.

Co v muzeu návštěvník uvidí?

V hlavní budově muzea najdete dvě obytné místnosti (i když ta jedna – „stařečkova“ – neustále čeká na dokončení po útoku dřevokazné houby), kuchyni, komoru a prostorný mlat. Na dvoře se nachází bývalá kolářská dílna, chlív, koplín, vstup do sklepa, suchý záchod, kozí chlívěk a vodárna. Vedle východu z obytných prostor na dvůr můžete obdivovat velmi zachovalou sýpku („skřich“).

V interiérech muzea často fotí ilustrátorka a oděvní návrhářka Zuzana Osako

Uprostřed dvora stálo hnojiště, nyní záhon s levandulí.

Z bývalé uhlárny vznikl depozitář, chlív a kolářská dílna se spojila v jednu místnost, která bude využívána pro workshopy a jako zázemí pro dětské tábory. Na dvoře také vyrostl přístřešek pro zemědělskou techniku („šopa“). Velkými úpravami prošla i zahrada, na které často vystupují dětské folklorní soubory.

To se krásně poslouchá. Vše běželo jako na drátkách, máte prostory, pořádají se akce jedna za druhou....

Tak krásné to tedy není (smích). Muzeum se neustále opravuje, jako každý dům postavený z nepálených cihel. Hliněné omítky jsou měkké, v červnu např. poškodilo fasádu krupobití. Silné zdi ale velmi dobře zachovávají teplo a v zimě i v létě izolují.

Stálá expozice je zaměřena na život na vesnici. V depozitáři se ukrývají krásné Hanácko-Slovácké kroje, nejrůznější předměty denní potřeby, některé opravdu velmi zajímavé. Uskutečňované výstavy u příležitosti především Velikonoc, Bartolomějských hodů, Vánoc nebo již zmíněného Kraje beze stínu se věnují slavnostním okamžikům lidského života, významným zvykům a tradicím spjatým s Krumvířem.

Muzeum je otevřeno po předchozí domluvě nebo právě u příležitosti krátkodobých výstav.

Děkuji za rozhovor a věřím, že někdo z našich čtenářů k vám brzy zavítá.

rozhovor s Věrou Colledani
připravil Jiří Janda

Fotografie: Spolek PRO MUZEUM
Webové stránky: www.promuzeum.cz

Kdo byl p. Filip Toufar II.

V letošním jarním čísle Polehradu jsem zmínil blížící se významné výročí, které si můžeme připomenout hned na začátku příštího roku – 11. února 2022. Toho dne uplyne sto dvacet let od úmrtí člověka, který ve své době významně ovlivnil život v tehdejších Polehradcích – P. Filipa Toufara. Tento kněz odpočívá na našem hřbitově a jeho hrob najdete hned u tzv. hlavního kříže.

Na náhrobním kameni – obnoveném letos stejně jako hlavní kříž péčí našeho městyse můžeme číst, že byl „čestný občan a zakladatel více spolků v Polehradcích“. Kdo tedy byl Filip Toufar? Co o něm víme? Oficiální údaje, laskavě poskytnuté Diecézním archivem Biskupství brněnského stručně říkají toto:

Filip Toufar – 1850

narozen v Kameničce, farnost Kamenice u Jihlavy

23. 7. 1873

vysvěcen na kněze v Brně

1. 8. 1873 – 15. 12. 1873

kooperátor v Lukách u Jihlavy

16. 12. 1873 – 20. 1. 1874

zámecký kaplan ve Žďáře nad Sázavou

21. 1. 1874 – 19. 8. 1877

kooperátor v Novém Veselí

20. 8. 1877 – 17. 12. 1877

administrátor v Novém Veselí

31. 12. 1877 – 18. 5. 1882

administrátor v Bohuticích

19. 5. 1882 – 25. 6. 1882

administrátor v Olbramovicích

26. 6. 1882 – 22. 11. 1901

farář v Boleradicích

23. 11. 1901 – 12. 2. 1902

farář v Borkovanech

12. 2. 1902 - zemřel

Z uvedeného vyplývá, že F. Toufar působil v naší obci necelých deset let. O to pozoruhodnější je dílo, které po sobě za relativně krátkou dobu zanechal. Svou činností (mimo vlastní pastorační) ovlivnil mnoho oblastí společenského i hospodářského života v obci. Jako zkušený a vzdělaný hospodář vedl místní rolníky k modernějšímu způsobu obdělávání zemědělské půdy a užívání tzv. strojených hnojiv. Postaral se o rozšíření obecní knihovny a její doplnění kvalitními knižními tituly, stál u vzniku Potravního spolku s vlastní prodejnou, postaral se o pořízení a instalaci varhan (1896), na které významnou částkou přispěl, spolu s učitelem C. M. Hladkým založil místní hasičský sbor a přispěl na pořízení stříkačky, na návrší nad obcí nechal postavit kapli sv. Rocha a pořídil do ní obraz tohoto světce, opět spolu s učitelem Hladkým inicioval a spoluorganizoval činnost místních ochotníků a uvedení prvního písemně doloženého divadelního představení Kříž u potoka (1897). Jeho největší chloubou a „srdeční záležitostí“ bylo založení pěveckého sboru Cyrillské jednoty. Toto uskupení, založené primárně „k pozvednutí chrámového zpěvu“ se postupně stalo věhlasným souborem, proslaveným po celém blízkém i vzdálenějším okolí. Je až neuvěřitelné, jak náročné skladby dokázali naši předkové před více než sto lety uvádět (Mozart, Bach, Dvořák, Foerster)! Vedení sboru a výchovu zpěváků předal posléze již zmíněnému panu učiteli Hladkému.

Už jen tento stručný výčet aktivit P. Toufara budí obdiv zvláště, uvážíme-li, že stopy jeho činnosti jsou v naší obci více než patrné dodnes (divadlo, hasiči, varhany, kaplička...)

P. Filip Toufar odešel 22. listopadu 1901 do blízkých Borkovan, kde již v únoru následujícího roku umírá. Rukopisná zpráva

o této smutné události se našla i v Boleradicích nalezené a nedávno znovu získané Bibli Melantrichově z roku 1560. Kdo z našich předků tento zápis pořídil, není dosud známo. O vztahu kněze F. Toufara k naší obci a jejím obyvatelům svědčí i skutečnost, že si přál spočinout na zdejším hřbitově. Malou záhadou je rozdílné datum jeho úmrtí v oficiálních dokumentech (12. 2. 1902) a v písemné zprávě a na náhrobku (11. 2. 1902).

S osobou faráře Filipa Toufara se často objevuje otázka možné příbuznosti s P. Josefem Toufarem, jehož pohnutý osud v souvislosti s tzv. číhošťským zázrakem popisují i dvě nedávno vydané knihy autora Miloše Doležala. Odpověď zní: ano – podle rodokmenu Toufarova rodu, který se podařilo získat Jiřímu Jandovi, byli oba tito kněží skutečně příbuzní! Jako zajímavost lze uvést, že podle tohoto rodokmenu se Josef Toufar narodil ve stejném roce, kdy Filip Toufar zemřel. Kolem osoby P. Toufara a jeho působení v Boleradicích je stále ještě řada otazníků a také domněnek a dohadů, které ovšem nelze ověřit či doložit. Proto prosím tímto všechny naše občany, kteří vlastní

jakoukoliv památku, doklad, foto, vzpomínku vztahující se k P. F. Toufarovi, aby tyto zapůjčili či sdělili kronikářce paní Martě Korábové, Jiřímu Jandovi, panu starostovi nebo mě. Případné dokumenty budou okopírovány a originály vráceny majitelům.

Zajímavou zprávou je i popis putování manželů Chalupových po stopách Filipa Toufara (viz článek na jiném místě).

Závěrem bych chtěl říci, že činnost tohoto kněze a jeho spolupracovníka učitele může nám být inspirací a vzorem. Byli ve své době skutečnými buditeli a vlastenci, což je dobré si připomínat dnes, kdy slovo vlastenec či vlastenectví zní některým archaicky či dokonce směšně.

Za poskytnutí dokumentů, údajů a informací k osobě P. Filipa Toufara děkuji Diecéznímu archivu Biskupství brněnského, panu starostovi, Ing. Jiřímu Jandovi, manželům Chalupovým a kronikářce paní Martě Korábové.

Jan Koráb

Příběh kněží Filipa a Josefa Toufarových

V roce 2014 mě zaujal článek v novinách o exhumaci pátera Josefa Toufara, kterého před pětadesáti lety utloukli ve Valdicích při výsledku tak zvaného číhošťského zázraku vyšetřovatelé Státní bezpečnosti a pak byl tajně zahrabán u zdi Ďáblického hřbitova v Praze. Zaujalo mne tehdy jméno Toufar. Začala jsem tušit, že by mohl mít něco společného s panem farářem Filipem Toufarem, který působil v Boleradicích a významně se podílel na všestranném rozvoji naší obce.

Když vyšla kniha spisovatele Miloše Doležala „Krok do tmavé noci“, která vypráví drama života, kněžství a mučednické

smrti číhošťského faráře Josefa Toufara, rozhodli jsme se s manželem vydat se hledat důkazy, že jsou příbuzní.

Místo narození obou kněží leží na Vysočině. Filip Toufar se narodil roku 1850 v Kameničce a Josef Toufar roku 1902 v Arnolci. Obě obce vzdálené od sebe asi 20 km dnes odděluje dálnice. Navštívili jsme Arnolec, kde je rodný dům Josefa Toufara – je na něm pamětní deska. Druhý náš výlet směřoval do Číhoště, posledního působiště Josefa Toufara. Podívali jsme se do kostela, kde jsou před oltářem uloženy ostatky Josefa Toufara a prohlédli jsme si také jednoposchodovou faru a místnost, v níž

kněz žil. Z této fary byl v noci 29. ledna 1949 tajně odvezen do trestního ústavu Valdice u Jičína a kde po mučení roku 1950 umírá.

Stále jsme však nenašli důkaz, že byli Josef a Filip Toufarovi příbuzní. Když už jsme všechno pátrání vzdali, dostal se mi do rukou rodokmen Toufarů – tam jsem objevila, že dědeček Josefa Tofara byl bratrem Filipa Tofara.

Moje tušení o příbuznosti se tedy potvrdilo. Oba kněží byli obdivuhodní tím, že mimo své kněžské povolání vykonali mnoho dobrého pro život svých spoluobčanů. Bohužel jejich zásluhy byly různě oceněny, protože každý z nich žil v jiné době.

manželé Chalupovi

Příprava sjezdu rodáků 2022

Jak již bylo zmíněno v letním vydání Polehradu, na letošní rok připadá významné datum výročí 880 let od první písemné zmínky o městysi Boleradice. Přípravné práce jsou v plném proudu a chtěl bych na tomto místě především všechny naše spoluobčany informovat o skutečnosti, že jako termín setkání rodáků a přátel Boleradic byl zvolen víkend 13. – 15. 5. 2022. Setkání proběhne, podobně jako v minulosti, formou kulturně společenských aktivit organizovaných za účasti městyse, spolku a dalších veřejně prospěšných organizací aktivních v naší obci. Touto cestou Vás tedy zdvořile žádáme, abyste o blížící se události informovali své blízké či vzdálené příbuzné

a přátele. Budeme k této příležitosti sestavovat pozvánku, kterou se pokusíme oslovit pokud možno co nejvíce lidí, kteří mají k naší obci nějaký vztah. Pokud k nám na úřad městyse dodáte adresy a aktuální místa pobytu Vašich blízkých, vezmeme si jejich kontaktování a obslání na starost my. Zároveň tímto doporučujeme našim spoluobčanům uvažovat o možných ubytovacích kapacitách pro případné návštěvy, ať už formou ubytování domácího, či s využitím komerčních kapacit.

Za organizační výbor
Antonín Vejvančický

(Nejen) o včelách a jedné koze

Polehradice u Klobouk, 19. VII. 02

Milostivá,

obdržel jsem Váš list včera, krátce před odjezdem na místo, které snad znáte z doby, kdy Vás zaujal obdivuhodný krajinný typ těchto končin a kdy jste chutnala zvláštní lithografickou něhu zdejších barev a perspektiv. Sotva na místě, podnikl jsem opět jednu z nočních toulek, které mi kdysi působily velikou artistickou rozkoš, a vrátil jsem se, pozdě, poněkud zdíven sám sebou. Řeknu, proč. Moje nervy zachycovaly tytéž

vjemy, jež mne před rokem extasiovaly, jejichž jedinečné kouzlo bylo mou hallucinací a spodní, tonační barvou všech nálad a krajinářských lyrismů. ...

Diváky (bydliště bratří Mrštíků). Kresba Zdeněk Braun.

Netřeba vysvětlovat, která krajina působila pisateli listu tohoto "velikou artistickou rozkoš", neboť to je zřejmé ze záhlaví dopisu, kde je psáno Polehradice u Klobouk. Dodejme toliko, že se tak stalo roku 1902, a "okouzleným" je mladý český spisovatel, esejista, literární a výtvarný kritik a překladatel Miloš Marten (*1883). Marten není jeho občanské příjmení, ale pseudonym, který si zvolil podle výslovnosti rodového jména Martin své maminky Karoliny s francouzskými předky. Narodil se sice v Brně, ale tatínek byl vrchní zemský rada v Divákách narozený Tomáš Šebesta (*1845), syn Pavla Šebesty (*1817) a Marie (*1820) roz. Omasta Matěj (Mathias *1789, Pollehraditz 114). Miloš tedy krajinu, která jej "extasiovala", důvěrně znal ze svých studentských let, když u svých diváckých prarodičů trávil prázdniny, a v Boleradicích jistě nebyl poprvé. Onou "milostivou" byla malířka Zdenka Braunerová (*1858), která když v okolí "chutnala zvláštní lithografickou něhu zdejších barev a perspektiv", též namalovala několik akvarelů a olejomalb, ale hlavně řešila přerušovaný vztah se svým snoubencem Vilémem Mrštíkem (*1863), jehož rozervaná duše jej donutila opustit Prahu, a z Divák korespondenčně jejich zasnoubení zrušit. Obnovené zasnoubení však trvalo jen krátce, podobně jako pozdější milostné vzplanutí Miloše a o více než dvacet pět let starší Zdenky. Některé vztahy jsou prostě krátké, možná ještě kratší než život včel, kterých se Vilém se svým bratrem Aloisem stal vášnivým chovatelem.

K Vánocům.

Ku prodeji

MED

vlastních včelínů. Krajina lipová. V plechovkách, fr. i s emb.

po 9 K — 4.50 kg. netto.

Po objednávce přes 30 kg. po 1 K 40 h.

Řl. a V. Mrštík,

Diváky, pp. Hustopeš u Brna (Morava).

Někdo nás určitě bude chtít přesvědčit, že včela může být i tisíc ročná, ale to je možné snad jen v Horních Uhrách, ne však v Divákách. Zde se staňme diváky jiného příběhu, který najdeme v odpoledních Lidovkách ze dne 24. června 1922:

MOMENTKY Z DIVÁK.

Jarka Nosková.

Ráno, ráno, ráníčko, už vychází sluníčko

... a dále autorka píše:

"Dávali jsme s panem fořtem a služkou Mařkou nové medníky do včelína. Vyrušila nás z té práce stařenka Bogdálka, maličká a sehnutá, jak seschlý krbálek. Přišla si za včelín natrhat kopřiv pro svoje cibušky. Zastavila se a hned na mne: »Včeličke spravujó pani slečno, včeličke? A pani slečno, vodkád' voni só?« To »pani slečno« se mi nelíbilo, ale Mařena na mne mrkala, že je to zdejší starodávný mores: říkalo se i »pani milostpani«. »Z Kobylího jsem stařenko.« - »Z Kobylího nic dobrýho« směje se černooká Mařena. -- »A z Borkovan nic lepšího« oplácím jí. -- »Hale te děvčico poslóché, hu vás Borkovanech só hlópi lidi, jenom kchél hijó. Šak se haji říká pré »Bél v Borkovanech?« »Bél.« »Ha co ti dále?« »Kchél« škádlí stařenka děvče. »To nic, Mařko,« zastávám se Borkovčanky, »bud'te ještě ráda, že nejste z Polehradic. To je prý taková dědina, že tam ani koza být nechce. Jednou prý vedl někdo kozu, a když jí řekl, že jde do Polehradic, koza že se svalila a bylo po ní.« -- »Ha šak stařenko tade v Divákách só zasi peloši, nic hrubě nedělajó, furt by enom za pecó ležele« brání se Mařka. -- »Ha víš te děvče, že tá vaša dědina je celá na křivo postavená« a stařenka důrazně klepe hůlečkou do zemi, »došel tam k vám jedný jakési cizozemec, vlezl na húro, no a že bel ten barák celé křivé, von z té hůre nemohl slízt, museli mu řebř podat.« - »Ja, šak to bel beztak vožhralé, že se s ním svět točil a žádná střívze« durdilo se děvče. Ale stařenka už nerozuměla, je trochu natvrdlá na uši." Vyprovázela jsem ji z »hócte« k vratům a když jsem je otevřela, aby se chudera stará

nemusela namáhat, libovala si: »Tak, tak, poslůžijó mě. Dyt' už so nebohá, voči se mě kalijó ha ucho bolí« hoříkala.» ...

Opustíme z »hócte« i my pana fořta, černoookou Mařku, stařenku Bogdálku "haji včeličke", a protože se nám (zatím) oči "nekalijó", zapátrejme ve starých novinách, kdože je pisatelka Jarka, a v těch Lidových ze dne 29. 3. 1927 se dočteme, že

Jarmila Nosková zemřela, 26. tm. zemřela po dlouhé a těžké chorobě v Kobylí na Moravě Jarmila Nosková ve věku 26 let. Byla vnučkou nedávno zemřelého zemského poslance Noska ze Šakvic, který poslední roky svého života věnoval dějepisnému badání a sebral a zpracoval mnoho cenných dat o dějinách jižní Moravy, o dějinách jihomoravského vinařství a konečně dějinách Pohořelic. Přispěvky, jež zesnulá psávala do Lidových Novin, vyznamenávaly se bystrým postřehem, jasným a vtipným slohem a konečně též neobvyčejnou znalostí dialektu i života hanáckých Slováků. Kráčela jimi ve šlépějích své přítelkyně Augusty Sebestové, autorky známých a cenných Lidských dokumentů. Jinak byla činná v Sokole, knihovně, vedla pamětní knihu obce Kobylí.

a ze starých matričních knih se dozvíme, že se v Kobylí do národně buditecké rodiny Františka Bezděka (*1820) a jeho manželky Anny (*1829) roz. Kovařík narodilo několik dětí, Jarčiných příbuzných, a tři z nich znamenitě zapadnou do našeho příběhu: Jarčina prateta Augusta (*1852), Jarčina babička Anna (*1855), provdaná za pozdějšího poslance Moravského zemského sněmu a šakvického starostu Františka Noska (*1840), tedy Jarčina dědečka, a v neposlední řadě Jarčina prateta Marie (*1864), později provdaná za správce školy, učitele a spisovatele Aloise Mrštíka (*1861). Takto poučení se nyní můžeme vrátit za "pani slečnou" Jarkou do Divák roku 1922, do včelína, a to s poznáním, že "včeličke", které Jarka tenkrát s Mařenou a panem fořtem "spravovale", jsou Aloise Mrštíka, staršího bratra již zemřelého Viléma (*1863; #1912).

Ale či je ta nešťastnice koza, která dokonce obětovala svůj život, jen aby nemusela do Boleradic, to se už nikdy nedozvíme.

Petr Mrkva

Vánoční cesta

OS Nedánov připravilo Vánoční cestu po Boleradicích. Na cestě jsou připraveny otázky a úkoly pro děti. Hrací kartu pro zapsání tajenky je možno vyzvednout na zahrádce restaurace Na Bařině. Písmeno z červeného okýnka patří do tajenky. Číslo úkolu je stejné s číslem v tajence (tzn. úkol č. 1 – první písmenko tajenky). **Tajenky uschovejte a 23. 12. od 17:00 do 18:00 si s ní přijďte pro odměnu před knihovnu.**

Zastávky Vánoční cesty:

- 1) u vinného lisu
- 2) břízy na plácku
- 3) plot dětského hřiště
- 4) schody (zkratka) na ul. Hroby
- 5) autobusová zastávka U Kříže
- 6) lípa u křižovatky ulic Pekelná, Nad Zahrady
- 7) ul. Nad Zahrady – branka do zahrady kluků Omastových
- 8) u sochy sv. Urbana (pod kapličkou, ul. Nad Zahrady)
- 9) kaštiny u sklepů (Tihelna)
- 10) u brány hřbitova (směrem od Tihelny)
- 11) vrba „Na stání“ (ulice Pastýářská)
- 12) ulička (zkratka) na autobusovou zastávku

Výročí, zajímavosti a události v nadcházejícím roce 2022

1287 - 735 let - první písemná zmínka o kostele sv. Jana Křtitele
1512 - 510 let - povýšení na městečko
1532 - 490 let - Vilém z Víckova udělil povolení ke stavbě radnice
1537 - 485 let - potvrzení městečka a udělení výročních trhů. (Na prosbu Viléma z Víckova povýšil Ferdinand I. Boleradice na městečko a dal dva výroční a jeden týdenní trh)
1607 - 415 let - první písemná zmínka o škole
1877 - 145 let - vystavěna silnice do Divák
1882 - 140 let - přichází farář Filip Toufar
1897 - 125 let - potravní spolek Blahobyť (později Vzájemnost)
1907 - 115 let - založen včelařský spolek
1922 - 100 let - vysvěcen pomník padlých z 1. sv. války - otevřena obecní knihovna
1927 - 95 let - první rádio v obci (učitel A.Funk)
1942 - 80 let - zahájení pěstování tabáku - vykopávky v trati Randle (55 hrobů z 9. století)
1957 - 65 let - založení JZD - založen Svaz chovatelů - první televize (Metoděj Vašíček)
1977 - 45 let - vybudování areálu Svazarmu
1997 - 25 let - sjezd rodáků, vysvěcení obecního praporu a zvonů - založen Divadelní spolek brí Mrštíků - vybudován vodovod v obci
2002 - 20 let - otevření Naučné stezky Paseky- hrad

Marta Korábová

Základní a mateřská škola

Mateřská škola

Zprávičky z naší školičky

Naši školku otvíráme ráno v 6.30 hod, a již v této době k nám přicházejí čilé děti a chtějí si hrát. Po čtvrt roce ve školce mají již velmi dobře zažitě všechny rituály, všechna pravidla, orientují se v prostředí a znají všechny své kamarády. Do školky chodí všechny děti velmi rády, protože se zde stále něco děje.

Tak například v měsíci září jsme uspořádali pro děti a rodiče podzimní tvořivou dílničku a hotové výrobky jsme vystavili na naší zahradě. Navštívili jsme také výstavu ovoce a zeleniny a ochutnali dobroty místních pěstitelů.

Krásné babí léto nám přineslo spoustu slunečných dnů, které jsme využili k práci na zahradě a dokončili tak naši květinovou stříšku nad záchytnou nádrží na vodu.

Společně vyrobený velký drak nám vyletěl až do oblak a přinesl nám kouzelný podzim. Barevné listy se přímo nabízely k tvoření, a tak děti vyrobily „Vitráž do okna“. V měsíci říjnu také začaly probíhat edukativně stimulační skupinky pro předškolní děti. Konají se v učebně 1. třídy každý čtvrtek, pod vedením paní učitelky Věry Málkové. S dětmi jsou zde i jejich rodiče, aby se i oni mohli seznámit s prací a pokroky svého budoucího školáka.

Při každodenních dopoledních vycházkách využíváme možnosti jít do polí a vinohradů. Děti poznávají přírodu i okolí obce. Nová cesta k pomníku V. I. Nikitěnka se nám líbí a často ji využíváme, neboť odtud je to už jen kousíček do lesa.

V listopadu jsme slavili Halloween v tradičních maskách a podařilo se nám vysvobodit zakletou bílou paní. Svatý Martin na bílém koni nepřijel, a tak jsme si ho vyrobili z papíru. Jak těžké je zatlouct hřebík do podkovy si děti vyzkoušely při polytechnické činnosti. Na radnici městyse jsme přivítali do života pásmem básniček spoustu miminek. Tato akce se dětem moc líbila a už se těší na další vítání. (Tak ať máme koho vítat!)

V adventním prosinci jsme stihli napsat velký dopis Ježíškovi, aby na nás ve školce nezapomněl s dárečky. V místním divadle jsme zhlédli krásné představení „Hlíдали jsme Ježíška“. Důkladně jsme se připravili na návštěvu Mikuláše, čerta a anděla a sladká odměna děti neminula. Celou školku jsme vánočně vyzdobili, vyrobili přáníčka, malé dárečky pro rodiče a nyní už jen budeme čekat na Ježíška, protože u nás ve školce máme moc hodné a šikovné děti. Čekání na

Ježíška nám zpříjemnila dobrodružná Vánoční cesta s tajenkou a úkoly.

O tom jak se nám ve školce daří, se můžete podívat na webových stránkách školy.

Děkujeme všem rodičům za skvělou spolupráci, podporu a pochopení. Ve školce zkrátka máme prima rodiče.

Kolektiv MŠ

Projekt Voda v zahradě

Projekt Voda v zahradě umožnil dětem každodenní kontakt s přírodou a možnost pozorování změn během roku, např. změny způsobené střídáním ročních období či samotným vývojem biotopu.

Školní zahrada je pro děti další učebna - školní přírodní učebna. V jarních měsících jsme z nevhledného suchého poldru vybudovali krásný dešťový záhon. Zakoupili jsme trvalky, netřesky a rozchodníky, které jsme s dětmi zasadili. Nainstalovali jsme dva sudy na dešťovou vodu, které zadržují vodu ze střechy školy.

Po prázdninách jsme v činnosti na zahradě pokračovali. Pan školník nám pomohl natřít rezavý kontejner zelenou barvou. Dovnitř jsme uskladnili nářadí na zahradničení. Na střeše kontejneru jsme vybudovali vegetační střechu, která zadrží vodu při dešti a netřesky a rozchodníky ji v budoucnu krásně porostou.

Od jara jsme také získali spoustu nových informací a specializovali jsme se na tzv. prožitkové učení. Den Země jsme oslavili programem *Projektový půlden ve školní přírodní zahradě*. Dětem z MŠ paní učitelky zakoupily dva badatelské batůžky, které jim pomáhají pozorovat přírodu na zahradě i v okolí školy. Děti se zapojily do výtvarné soutěže *Voda v krajině*.

Pedagogové z naší školy se zúčastnili Exkurze za příklady dobré praxe v Brně na pracovišti Lipka Brno na Kamenné ulici a také navštívili Zahradu u Řeky. Paní lektorka nám ochotně odpověděla na všechny naše dotazy. Společně jsme došli k závěru, že zahrada je citlivý organismus, není nikdy hotová. Slouží především dětem k relaxaci a odpočinku, vzdělávání a zahradničení.

Projekt Voda na zahradě finančně podpořil Jihomoravský kraj z dotace EVVO JMK 2021

jihomoravský kraj

Kolektiv MŠ

Vážení a milí občané,

děkuji Vám za podporu a pomoc, kterou jste nám poskytli v roce 2021. Přeji Vám všem za kolektiv zaměstnanců Základní školy a Mateřské školy Boleradice příjemné prožití vánočních svátků, radost ze života, pevné zdraví a mnoho pracovních i osobních úspěchů v novém roce 2022.

Těším se na další spolupráci.

Mgr. Miroslava Fišerová,
ředitelka školy

Základní škola

V posledním čísle Polehradu jsme Vás informovali o přípravách na nový školní rok 2021/2022. V jiných letech jsme zvládli po dobu tří měsíců zorganizovat spoustu akcí. I letos, stejně jako v loňském roce, nám všudypřítomný virus Covid -19 nepřál a museli jsme některé akce odložit nebo úplně zrušit. Přesunuli jsme návštěvu planetária v Brně, na kterou se žáci těšili. Nesympatický virus se nezalekl ani čerta a sv. Mikuláše. Ti se díky němu ocitli v karanténě, takže letos nám nemohli přijít rozdat dárky. Dne 26. 11. jsme museli na základě rozhodnutí KHS zavřít celou školu a přejít na tři dny na distanční výuku. Do školy jsme se mohli vrátit všichni pouze po absolvování PCR testů. Navzdory všem překážkám se však statečně učíme a některé aktivity se nám podařily uskutečnit.

Střípky událostí, které se od začátku školního roku v naší škole udály.

V září jsme navštívili výstavu ovoce, zeleniny a květin s názvem "Boleradické údolí". Tuto výstavu uspořádal Český zahrádkářský svaz Boleradice v sále Městyse Boleradice. Děti měly možnost vidět širokou paletu různých výpěstků ovoce a zeleniny, a také krásné květinové vazby a dekorace. V krátkosti se seznámily s tím, jak různé plody zužitkovat a uchovat (např. zavařování, moštování, sušení apod.). Výstavou děti provedli pan Mgr. P. Kabela a paní Stehlíková. V jedné části výstavy prezentovala také naše škola projekt "Voda

v zahradě". Na závěr jsme ochutnali výborný čerstvý jablečný mošt.

Dne 28. 9. slavíme Den české státnosti - nechodíme do školy ani do práce, proto jsme si ve škole připomněli, proč tomu tak je. Žáci si vytvořili svatováclavskou korunu, zhlédli výukové video o životě sv. Václava a jeho době, přečetli si společně komiks o jeho rodině a zazpívali si svatováclavský chorál. Na závěr jsme se převlékli do dobových kostýmů a sehráli společně zásadní scény z Václavova života.

Při vyučování nezapomínáme ani na naši bezpečnost. 19. října jsme si vyzkoušeli, jak postupovat v případě, že by ve škole vznikl požár. Paní kuchařky vyhlásily v 8:30 *cvičný požární poplach*. "Hořelo" v kuchyni. Po signálu HOŘÍ!!! se všechny děti základní a mateřské školy v doprovodu učitelů a asistentek organizovaně vydaly na školní zahradu. Paní uklízečky zkontrolovaly, zda někdo nezůstal ve škole a odnesly dětem ven jejich oblečení. Postupovalo se přesně podle plánu požárního poplachu, který má škola zpracovaný. Závěrem paní ředitelka cvičný požární poplach zhodnotila a uklidnila děti, že opravdu nikde nehořelo. Všichni věříme, že se do takové nebezpečné situace nikdy nedostaneme, a pokud ano, jsme na ni dobře připraveni a všichni víme, jak se zachovat.

V listopadu jsme oslavili *Halloween* - původně keltský lidový svátek. Při této příležitosti do školy zavítali místo žáků duchové, kostlivci, čarodějové a čarodějnice,

zombie i jeden bezhlavý rytíř a mrtvá nevěsta. Uspořádali jsme halloweenský rej, všechna strašidla se nám představila a společně jsme si zatančili a zahráli hry.

V rámci výuky jsme měli ve škole *Projektový den Žlutý*, na téma: *Můj erb*. Povídali jsme si o rodině, o kamarádech a vztazích ve třídě a ve škole. O tom, jak je důležité spolu mluvit a chovat se tak, aby nevznikala zbytečná nedorozumění a spory, nebo konflikty. Děti si potom namalovaly svůj erb, tak aby je podle něj spolužáci poznali. Úkol to byl nelehký. Poznat druhého podle jeho koníčků, povahových vlastností, typických projevů, vzhledu jen z popisu a obrázků, není jen tak.

Další *Projektový den modrý* nesl název: *Reklama a její vliv na společnost*. Toto téma jsme uchopili zábavnou formou. Žáci pracovali v týmech smíchaných napříč třídami, aby se naučili pracovat i mimo třídní kolektiv. Pátáci se chopili role vůdců a dohlíželi, aby se zapojili opravdu všichni. Nejprve žáci sami vymýšleli reklamu na vylosovaný produkt. Dále vytvořili plakát s logem výrobku a sehráli scénku reklamy v tělocvičně. Všem se úkol povedl a výrobky, které prezentovali, bychom si s chutí koupili.

Dne 19. 11. 2021 jsme se vydali na procházku po naší obci Boleradice v rámci projektového dne - *Putování za stromy svobody*. Pan Mgr. Pavel Kabelka připravil pro naše žáky poutavé povídání o významných událostech z historie Boleradic i České republiky. Čekalo na nás sedm zastavení u stromů, které byly vysazeny při významných příležitostech. Stromy jsme ozdobili trikolórou, zapálili jsme svíčku a zazpívali národní hymnu. Žáci si z procházky odnesli mnoho informací o významu národního stromu - lípy, o historii Boleradic i České republiky a připomněli si, jak je důležité udržovat ve světě mír.

V pondělí jsme vyhlásili vítěze a ocenili zúčastněné žáky ve výtvarné části soutěže O boleradický džbánec. Porota vybírala z velmi pěkných výtvarných prací ve dvou kategoriích. Na výběr bylo zpracování tématu "*Plody podzimu*" - technikou kresby, nebo "*Krásy Boleradic*" volnou technikou. Ve slohové soutěži se utkali žáci na téma básnička „*Kouzlo Vánoc*“ nebo „*Kamarádi z říše zvířat*“, „*Pohádka*“ nebo popis „*Moje oblíbená počítačová hra*“. Nejlepší díla byla oceněna.

1. prosince se žáci základní a děti mateřské školy vydali „ruku v ruce“ za kulturou do boleradického divadla na představení *Hlídalí jsme Ježíška*. Aby se nám v divadle naši „školkařiči“ neztratili, každý školák dostal jednoho na starost a musel ho po cestě do divadla i z divadla hlídat. Vánoční příběh o narození Ježíška byl plný písniček a dětem se moc líbil. Díky hostujícímu divadlu Navětvi, na nás dýchlá vánoční nálada a my se teď už moc těšíme na Vánoce.

Nazahálí ani naše školní družina. V rámci kroužků Šikulky vyrábí žáci drobné předměty na Vánoční jarmark, pečou perníčky, hrají na flétnu, v Polytechnickém kroužku rozvíjí svůj technický talent pomocí různých stavebnic, v kroužku Německy hravě už umí první německá slovíčka a několik písniček.

Miroslava Fišerová
ředitelka školy

Z činnosti spolků

LMK Boleradice - Vánoční přání

Konec roku se blíží a všeobecnou oblibou je zrekapitulovat uplynulý rok a vyjádřit vděčnost. Letecko-modelářský klub nemůže být výjimkou. A proto malé ohlédnutí za rokem, který se blíží do finise. Málo komu uniklo, že v letošním roce se na letišti v Boleradicích uskutečnil asi největší letecký den, jaký na tak malé ploše lze uskutečnit. A že bylo na co koukat. Vojenský bitevník Mi24 a vystoupení vítěze Red Bull Air Race Martina Šonky znamenalo mnoho příprav a bezpečnostního zajištění. A tak bych touto

cestou rád ještě jednou poděkoval všem, kteří s organizací vypomohli. Ať už to byli pracovníci městyse Boleradice, členové HZS Boleradice, společnosti ZEČI Boleradice a hlavně všem členům LMK Boleradice. Také bych rád popřál nám všem mnoho zdraví a štěstí do nového roku.

Za LMK gen. Františka Peřiny
Libor Stehlík

BOLERADICKÉ CESTY K LESU - Občanská iniciativa pro obnovu starých cest a ochranu životního prostředí

Vážení občané, to nejdůležitější, co vám na konci tohoto roku chceme sdělit, je poděkování. Poděkování za vaši podporu a také poděkování za pomoc související s vašimi štědrými finančními příspěvky a s účastí na sázení stromořadí.

Začátkem měsíce října jsme vypsali sbírku, abychom získali finance na výsadbu 28 ovocných stromů na nově vytyčené cestě vedoucí k pomníku V. I. Nikitěnka. Obrovský zájem dárců nás překvapil a samozřejmě potěšil. Přispívali občané žijící v Boleradicích, rodáci a jejich potomci žijící

v různých oblastech České republiky i Slovenska. Přispívali i lidé, kteří Boleradice jen někdy navštívili nebo nás znají z doslechu. Přispívali také lidé, kteří nás vůbec neznají... Někteří přispěli jednou nebo několika stovkami, někteří jedním nebo několika tisíci. Dohromady to bylo 100 darů a na našem transparentním účtu po ukončení sbírky „přistálo“ 67 075 Kč a 95 haléřů.

Ale to není všechno, co dokládá zájem o stromy, o přírodu a o okolí naší obce. Na brigádu, kterou jsme naplánovali na 13. listopadu, přišlo v průběhu dne 28 dospělých a 8 dětí. Někteří si zasadili strom, někteří vykopali několik jam, jiní nosili slivovičku, někdo vozil vodu, někdo nosil hlínu, dřevěné kůly, někdo montoval dřevěné ochrany, někdo udržoval oheň a opékal špekáčky. A protože si každý nějakou práci našel, tak jsme měli před soumrakem všechny stromy vysazené, opatřené dřevěnou ochranou i drátěným pletivem. Bylo to jako v pohádce, jako když mávnete kouzelným proutkem.

Příští rok nás čeká další fáze obnovy cesty

Cesta pokračuje západně po okraji lesa, ale projít tudy nelze, protože les se rozšířil a cesta zarostla. Ve spolupráci s naší obcí, které tato cesta patří, hledáme způsob, jak vyřezat náletové dřeviny a cestu zprůchodnit. Jednou z možností je účast dobrovolníků na brigádě, kterou v případě, že bude zájem, uspořádáme na začátku příštího roku.

Příští rok plánujeme slavnostní otevření cesty při příležitosti Setkání rodáků. Rádi využijeme této události a pozveme vás i všechny rodáky na krátké setkání a malé pohoštění.

Rádi bychom v příštím roce, podobně jako letos, vysadili 30 stromů na obecních cestách

nebo místech, které si s vedením obce dohodneme. Finanční prostředky se pokusíme získat tentokrát pomocí dotace.

Do dnešních dnů fungujeme jako skupina sedmi dobrovolníků tzv. „realizační tým“, v rámci kterého každou naši aktivitu probíráme. Vnímáme možnost převést sdružení na právně uznatelnou formu a chceme otevřít diskusi na toto téma s vámi, našimi podporovateli, sponzory, brigádníky a příznivci. Máte-li zájem, napište nám na adresu clenovespolku@cestaklesu.cz.

Za realizační tým vám přejeme krásné svátky a mnoho štěstí v novém roce 2022.

Jirka, Pavel a Jindra

Zahrádkáři informují

Nabízíme stručný přehled naší činnosti:

Ve dnech 2. - 4. října se konala v Břeclavi v Zahradnictví Malinkovič Okresní výstava **Stromy a keře kořeny života**. Naše organizace zde měla svoji expozici a upoutávku na zpracovnu ovoce, činnost a některé výpěstky.

10. října se uskutečnil zájezd na celostátní výstavu **Floria Kroměříž**. Účastníci prožili pěkné chvíle a pohodu na výstavišti plné květin, okrasných a ovocných stromků a dalších zahrádkářských produktů. K vidění bylo vše potřebné pro dům a zahradu, expozici Umění se rozloučit, výstavu svazu zahrádkářů a výstavu drobného zvířectva a ptactva. Každý si přišel na své a byl spokojen.

V měsíci říjnu se v rámci **Obnovy Niki-těnkovy cesty** vysazovala ovocná alej. A tak i naše organizace reagovala na výzvu, zapojila se a přispěla částkou 1000,- Kč, kterou výbor odhlasoval, na ovocný strom jabloň. Ať se stromům daří a dělají všem občanům radost a užitek.

V důsledku zhoršující se epidemiologické situace, nárůstu nakažených a vyhlášení nouzového stavu, se neuskutečnilo **adventní přátelské posezení členů**. Nebylo by možné dodržet nařízená opatření a pěknou pohodu a náladu. Všem členům se tímto výbor omlouvá.

Na začátku Adventu byla provedena adventní a zimní **výzdoba mosu**. Ať je i toto místo pěkné a lahodí oku.

Provoz zpracovny ovoce byl ukončen k 30. listopadu, a tak ukončena letošní sezona, kdy se sušilo a moštovalo od srpna. Správce pan Klein sušil a moštoval 30x. Zájem o tuto službu měli především přespoleční pěstitelé. Místních pěstitelů bylo jen 6. **Sušilo** se 3x meruňky, 5x jablka, celkem 161 kg ovoce. **Moštovalo** se 22x, zpracovalo se 2544 kg jablek na mošt.

Závěrem přeje výbor všem členům i ostatním občanům klidné a požehnané Vánoce a především hodně zdraví a pohody.

Za výbor předseda P. Kabela

Divadelní spolek bratří Mrštíků

Derniéra Duchů Vánoc. A co dál?

Ve vánoční čas, nechci být sám,
ve dlaních svých, teď ruku tvou mám,
ať zvonky zní a padá sních,
jen když přátele mám, o Vánocích.

I já koukám, kam se poděly,
okovy spadly a zmizely,
ať zvonky zní a padá sních,
jen, když přátele mám, o Vánocích.

Před dvěma lety jsme zařadili do našeho repertoáru vánoční hru na motivy povídky Charlese Dickense Duchové Vánoc. Obohatili jsme tak adventní čas o příběh, kdy dobro, láska a přátelství vítězí nad chamtivostí a zlem.

Od té doby uplynuly dva roky. Covidová pandemie nám loni zabránila znovu hru uvést. Letos se to povedlo a po 17 odehraných představeních u nás i mimo domácí scénu, měla hra Duchové Vánoc 12. prosince derniéru. Všichni, kteří tam byli (v hledišti i na jevišti), jsou očarováni duchy Vánoc. Laskavost a štěstí je budou provázet nejen o Vánocích. ☺

Duchové Vánoc byli prvním režijním počinem Juraje Hádera, kterého doposud znali naši diváci jako herce. Nyní jsme v něm našli novou režisérskou naději pro náš

divadelní soubor. Snad se nebude Jurka zlobit, když prozradím, že už připravuje další hru, kterou chce začít zkoušet v prvních měsících nového roku. Má to být hudební pohádka. Víc prozrazovat nebudu...

L. Klímová

Do nového roku

Vážení diváci, přátelé a příznivci místního divadla.

Již dlouhou řadu let se snažíme připravovat pro vás bohatý kulturní program. Naším přáním vždy bylo a je, dopřát vám divadelní zážitky, prožít s vámi skvělé divadelní večery a zažít nezapomenutelné chvíle. Někdy se daří, někdy možná trochu méně. Ale že se vám často „trefíme do noty“, o tom vypovídají vaše četné pochvalné reakce a zájem o naše inscenace, ale také

o představení hostujících souborů či další akce. Konec roku je vhodnou příležitostí k poděkování. Dovolte nám tedy srdečně vám poděkovat za přízeň a báječnou atmosféru v divadle, která by bez vás nebyla možná ♥ Uvědomujeme si to silněji, než kdy jindy, v době poznamenané epidemií, obavou o zdraví i životy. Vážíme si vaší věrnosti a podpory i v této, pro všechny náročné situaci.

Věříme, že rok 2022 bude opět přát našim vzájemným setkáním v divadle. Přípravu-

jeme pro vás řadu zajímavých představení. Majitelé Jarního předplatného, ale i další zájemci, se mohou v lednu těšit na jeho úvodní představení, kterým bude **drama bratří Mrštíků - Maryša**. S novou úpravou známého díla se představí divadelní soubor z Krupky. V lednu máme na programu také další reprízu naší inscenace **Pohádka máje**, která vznikla podle románu Viléma Mrštíka. A děti jistě potěší **Šípková Růženka** v podání Divadla Kejkle.

Podobně jako jsou v lednovém programu zařazeny divadelní hry Aloise a Viléma Mrštíkových, v únorovém programu najdete dvě hry Oldřicha Daňka. Muzikál **Krvavá Henrietta aneb Jedno jaro v Paříži** v podání Divadla Stodola z Jiřkovic slibuje

mimořádný zážitek. Skutečná událost z jara 1914 posloužila autorovi k napsání příběhu lásky a vraždy během jednoho jara v Paříži... Druhým představením z pera Oldřicha Daňka je inscenace našeho domácího souboru, drama z doby Třicetileté války, **Kulhavý mezek aneb Výbuch na jičínském zámku**. Výborné výkony našich herců v tomto kuse byly oceněny odbornou porotou na národní přehlídce KDP ve Vysokém nad Jizerou.

Vážení přátelé, přejeme vám všem šťastné vykročení do nového roku, hodně zdraví a mnoho radostných setkání třeba u nás v divadle!

Za divadelníky
I. Kahounová

Přijďte mezi nás do divadelní techniky

Divadelní spolek bratří Mrštíků Boleradice hledá do svého kolektivu muže i ženy, chlapce i dívky, na pozici divadelního technika. Technik má na starost obsluhu a správný chod divadelní techniky a dalších elektronických zařízení v budově divadla. Při představeních domácího souboru osvětluje a zvučí scénu, při představeních cizích souborů je k dispozici pro pomoc s divadelní technikou. Tato pozice je vhodná pro lidi s nadšením pro divadlo a techniku, nebo pro ty, kdo mají zájem se naučit něco nového. Technické znalosti a zkušenosti jsou výhodou, ale nejdůležitější je zájem – vše ostatní rádi ukážeme, vysvětlíme, pomůžeme. Nabízíme prostor pro seberealizaci technickým typům a možnost přijít s něčím novým do zaběhlého kolektivu. Zveme vás do skvělého kolektivu, který mimo vlastních

představení pořádá například zájezdy, bály a další akce. Pokud máte o pozici technika v našem divadle zájem, nebo pokud máte nějaké dotazy, neváhejte se nám ozvat.

Za techniky divadla
Pavel Svoboda

SK Boleradice 1935

Výsledky družstva v podzimní části sezóny 2021/2022:

	Domáci	Hosté	Skóre
3. 10.	Boleradice/Krumvír B	Podivín	2 : 1
9. 10.	Ivaň	Boleradice/Krumvír B	3 : 4
17. 10.	Boleradice/Krumvír B	Rakvice	6 : 0
23. 10.	Nosislav	Boleradice/Krumvír B	6 : 0
31. 10.	Křepice	Boleradice/Krumvír B	4 : 0

Muži Okresní přebor skupina A – Celková tabulka

Rk.	Družstvo	Záp.	+	0	-	Skóre	Body
1	Moravská Nová Ves	14	12	1	1	57:17	37
2	Nosislav	14	9	1	4	30:23	28
3	Vranovice	14	9	0	5	40:25	27
4	Kostice	14	7	4	3	45:33	25
5	Křepice	14	7	2	5	26:16	23
6	Březí	14	7	2	5	27:26	23
7	Podivín	14	6	3	5	31:25	21
8	Bořetice	14	6	1	7	37:27	19
9	Hustopeče	14	5	1	8	27:24	16
10	Boleradice/Krumvír B	14	5	1	8	23:40	16
11	Hlohovec	14	5	1	8	19:38	16
12	Ivaň	14	4	1	9	32:39	13
13	Hrušky/Prušánky	14	3	4	7	21:41	13
14	Rakvice	14	1	2	11	10:45	5

Inzerce

- Koupím ornou půdu, informace na telefonním čísle 775629842

Vinařství Marek Koráb

Za fotografii na úvodní stránce Polehradu děkujeme Jiřímu Vítečkovi.

Chcete vidět více leteckých snímků Boleradice? Pokud ano, tak stačí na Facebooku vyhledat stránku „Nebeské Boleradice“ nebo naskenovat přiložený QR kód.

POLEHRAD – ZPRAVODAJ OBČANŮ BOLERADIC

Vydává ÚM Boleradice, 691 12 Boleradice 401, odpovědný redaktor Marie Soukopová. Zaregistrováno u MK ČR reg. č. E 11762. Články nejsou redakčně upravovány ani kráceny bez souhlasu příspěvovatele. Redakce si vyhrazuje právo neuveřejnit příspěvky hrubě urážlivé, neslušné a poškozující dobré mravy. Příspěvovatelé odpovídají plně za obsah příspěvků a jazykovou úpravu. Převzaté příspěvky jsou publikovány se souhlasem vydavatele. Příspěvky do Polehradu můžete zaslat na adresu obec@boleradice.cz nebo Úřadu městyse Boleradice. Toto číslo vyšlo 20. prosince 2021.

www.boleradice.cz

[FB Boleradice](#)

Uzávěrka pro číslo 1/2022 bude dne 20. 03. 2022. Zpravodaj vyjde v dubnu 2022

Zabezpečení svahu za sušárnou před a po terénních úpravách

Vybudování nového sběrného místa u hřbitova

